

РЕШЕНИЕ

№ 712

гр. Перник, 28.10.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 665 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 1 и сл. от АПК във вр. с чл. 171 и сл. от ЗДвП.

Образувано е по жалба на М.П. *** против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 14-0249-000022/2014г. от 17.06.2014 г., издадена от Началник РУП Брезник към ОД на МВР Перник. Със заповедта временно е отнето свидетелство за управление на моторно превозно средство на жалбоподателката до решаване на въпроса за отговорността по НП № 14-0249-000139 от 04.07.2014 г., но не повече от шест месеца. В жалбата се посочва, че издадената заповед е незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. Водещите доводи са, че издателят на оспорваната заповед не е компетентен, както и че липсва описание на фактическите и правни основания за издаване на индивидуалния административен акт. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателя pledира за уважаване на жалбата, като излага доводи, че фактите, описани в обжалваната заповед са непълни, а именно: описан е резултатът от изследване концентрацията на алкохол в кръвта с техническо средство, а не от взетата кръвна проба. В пледоарията твърди, че актосъставителя е некомпетентен. Заявява претенция за разноски.

Ответникът по жалбата – Началник РУП Брезник към ОД на МВР Перник, не изразява становище.

Административен съд Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Жалбоподателката, П. е правоспособен водач - притежава свидетелство за правоуправление № 234830538 и формален спор между страните относно това обстоятелство не се заявява.

На 16.06.2014 г. мл. автоконтрольор ***, съставил АУАН № на бланката 532135, регистриран под № 148/18.06.2014 г. на М.П.П. за нарушение по чл. 5, ал. 3, вр. с чл. 171, т.1, б. "б" от ЗДвП. Автоконтрольорът е установил, че на 16.06.2014 г. в с. ***, П. е управлявала лек автомобил с концентрация на

алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда, а именно: 0,54 промила на хиляда, установено с техническо средство алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер – ARDN 0097, издаден е талон за изпращане на медицинско изследване № 095781 от 16.06.2014 г., като от иззетата кръвна проба и изследване се е установила концентрация на алкохол в кръвта на П. в количество 0,53 промила, съгласно експертна справка № 138/24.06.2014 г. Въз основа на АУАН е издадено НП № 14-0249-000139 от 04.07.2014 г., с което на М.П. на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДВП са наложени наказания глоба и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Наказателното постановление не е влязло в сила.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДВП за осигуряване безопасността на движението на пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържание на алкохол в кръвта чрез измерването на издишания въздух се прилага ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

При тази законова регламентация, необходимите материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Установена по разписания в закона ред.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП и при двете изследвания и с техническото средство алкотест Дрегер и изследване на кръвната проба доказаната концентрация на алкохол в кръвта на П. е над 0,5 на хиляда. Разликата при двете изследвания от 0,01 промил е нормална, с оглед различните методи на изследване и разлика във времето на извършване на пробите, като и в двата случая, независимо от разликата на показателите П. попада в хипотезата за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП. Заповедта за налагане на ПАМ е издадена при обвързана компетентност, при правилно изяснени факти за прилагане на принуда и е съобразена с целта на закона. Обжалваният ИАА съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, вр. чл. 59, ал. 1 от АПК. Заповедта е мотивирана.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. На съда е известна Заповед № Із-1393 от 09.08.2007г. на Министъра на вътрешните работи, с която на директорите на ОД "Полиция" и на началниците на структурни звена "Пътна полиция" при Областните дирекции са упълномощени да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДВП. Отделно от това е представена и заповед № 1421 от 30.10.2012 г. на Директора на ОД на МВР Перник, с която е оправомощил началниците на РУП при ОДМВР Перник да прилагат мерките по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП. Оспорената заповед е издадена на 17.06.2014 г. от Началника на РУП Брезник при ОД на МВР Перник, съобразно неговата компетентност. От изложените в жалбата и в пледоарията твърдения, че АУАН е съставен от некомпетентно лице и поради тази причина не може да произведе съответното действие, съдът намира, че длъжността на

актосъставителя е младши автоконтрольор и съгласно приложената заповед № Из-1745 от 28.08.2012 г. на Министъра на вътрешните работи младшите автоконтрольори са компетентни да издават АУАН за нарушения по ЗДВП. По възражението, че при описание на фактите в обжалвания ИАА има неясна дата (16.06.2014 г.), съдът намира, че се касае за техническа грешка, която не нарушава правата на жалбоподателката, тъй като правилната дата 16.06.2014 г. е описана на още едно място в заповедта за прилагане на ПАМ, а така също и във връчения АУАН и талон за изпращане на медицинско изследване. Не е налице и заявен спор относно тази дата.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.П. *** срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 14-0249-000022 от 17.06.2014 г., издадена от Началник РУП Брезник при ОД на МВР Перник, с която ѝ е наложена принудителна административна мярка "изземване свидетелството за управление на МПС до решаване на отговорността, но не повече от шест месеца" по чл. 171, т. 1, б. "б" от Закона за движение по пътищата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/